

naa en tilfredsstillende Ordning, hvis man foretog disse Forfremmelser for Fodfolkets Vedkommende brigadewis i Stedet for afdelingsvis og for de andre Vaabens Vedkommende vaabenvis. Hvis nu dette, som sikkert kunde gennemføres ad administrativ Vej, ikke kan iværksættes, kunde man maaske foranledige, at der ved saadanne Forfremmelser fandt en Forhandling Sted mellem de forskellige Afdelinger indenfor det samme Vaaben eller for Fodfolkets Vedkommende indenfor samme Brigade, inden man foretog Forfremmelser. Man kunde saa ved Forsættelse fra den ene Afdeling til den anden sørge for, at de vedkommende bleve forfremmede i den Orden, de fortjente det.

For Spillemandenes Vedkommende havde jeg meget ønsket, at der skulde kunne gives et Alderstillæg til for Spillemand af 4de Klasse. Det foreslaas nu, at de skulde begynde med 780 Kr. og hvert andet Aar faa et Alderstillæg paa 120 Kr., saa at de opnaa en Slutløn paa 1,020 Kr. Jeg havde gerne set, at de havde faaet et Alderstillæg til, saa at Slutlønnen var bleven 1,140 Kr., men jeg kunde imidlertid ikke i Udvalget faa fornøden Tilslutning dertil. Jeg søgte saa at stemme Udvalget gunstigt for en anden Ordning, som gik ud paa, at den Tid, i hvilken en Spillemand af 4de Klasse eller en Spillemand af 3die Klasse har været karakteriseret i Graden, skal medregnes, naar han rykker op i Graden, og komme ham til gode ved Beregningen af Alderstillægget. Til min store Glæde lykkedes det at faa Tilslutning fra alle de Sider, som overhovedet ville være med til Behandling af dette Lovforslag, og ogsaa hos den højtærede Forsvarsminister. Jeg tænker mig, at naar man har stillet sig saa velvilligt her, uagtet man ellers er meget varsom med at gaa til Ændringer i dette Lovforslag, er Grunden maaske den, at den store Klasse Musikere ikke alene er til Gavn for Hæren, men ogsaa i mange Forhold til Glæde og Opmuntring for den almindelige Befolkning. Det er ikke alene i Tjenesten, den røgter sin Gerning, men baade i København og i de andre Garnisonsbyer koncerterer den meget ofte for Befolkningen og skaffer den derved Adspredelse og Nydelse. Maaske man ogsaa kan sige, at den i nogen Maade bidrager til at højne det musikalske Niveau. Hvad nu end Bevæggrunden har været — det skal jeg lade være usagt —, er Resultatet meget heldigt, og jeg bringer de Herrer, der have givet

deres Tilslutning, min oprigtige Tak derfor.

De Bemærkninger, jeg fremsatte om Københavns Væbnings Underkorporaler og menige, gælde for saa vidt ogsaa de Forslag, som et Mindretal har stillet med Hensyn til Fortsmede og Mekanikerassistenter, men jeg har ikke kunnet give Tilslutning eller været med til Indstillingen, fordi jeg har ment, at da Loven i andre Henseender byder saa meget godt, maatte man resignere paa dette Punkt.

Med Hensyn til Sekondløjtnanter kan jeg ikke være med til Mindretallets Ændringsforslag. Jeg mener, at det er overmaade heldigt, at man stiller Administrationen saaledes — og det har jo ogsaa den højtærede Forsvarsminister oplyst i Udvalget, at det er Hensigten med § 11 —, at man baade kan beholde en Sekondløjtnant, med hvis Tjeneste man er tilfreds, i flere Aar, men at man paa den anden Side ogsaa kan nøjes med at lade en Løjtnant tjene nogle Maaneder, om det skal være, at man altsaa ikke er bunden til at have ham et helt Aar for at skaffe ham Orlovspengene, men kan have ham til Tjeneste 6—8 Maaneder efter Omstændighederne, i den Tid, da der er mest Brug for Befalingsmænd, og naar han hjemsendes, udbetale ham Orlovspenge efter Skalaen $\frac{1}{12}$ for hver Maanedes Tjeneste. Jeg tror, det vil være til Gavn for Uddannelsen, at man kan faa denne Bestemmelse indført. Jeg kan heller ikke dele de Anskuelser, det ærede Medlem fra Helsingør (Chr. Rasmussen), gjorde gældende med Hensyn til Sekondløjtnanter. Det ærede Medlem mente, at det for største Delen er ret velhavende Folks Sønner, der af Lyst til at brillere baade med Titel og Uniform skulde ønske Løjtnantstillingen. Ærlig talt tror jeg, der ikke er forbunden saa overmaade megen Glans med at være Sekondløjtnant. Det er, tror jeg, en meget beskedent Stilling, og de unge Mænd, som komme i den, forstaa fuldt vel, at det er en ret ringe Plads, de komme til at indtage indenfor Befalingsmændenes Rækker. Og jeg ved adskillige Eksempler paa, at det saa langt fra at være velhavende Folks Børn, tværtimod er Børn fra Arbejderkredse, fra de brede Lag, der have ønsket at faa denne Uddannelse, og som ogsaa undertiden have taget Tjeneste og som oftest have ydet et meget tilfredsstillende Arbejde. Jeg kunde meget vel nævne Eksempler derpaa. Dermed være ikke sagt, at der ikke ogsaa kan gives Tilfælde,